

4) żołnierzy i pracowników cywilnych pełniących służbę w Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” oraz do osób odbywających w tej organizacji przysposobienie zawodowe młodzieży.

2. Przewidziane w dekrete uprawnienia Ministra Obrony Narodowej przysługują:

- 1) Przewodniczącemu Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego — w zakresie szkód wyrządzonych przez funkcjonariuszów i pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 1,
- 2) Ministrowi Spraw Wewnętrznych — w zakresie szkód wyrządzonych przez żołnierzy, funkcjonariuszów i pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 2 i pkt 3,
- 3) Prezesowi Rady Ministrów — w zakresie szkód wyrządzonych przez żołnierzy i pracowników oraz osoby wymienione w ust. 1 pkt 4.

Art. 20. 1. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie dekretu, a nie zakończonych prawomocnym zarządzeniem o wynagrodzeniu szkody lub prawomocnym wyrokiem sądowym, stosuje się przepisy dekretu.

2. Prawomocne zarządzenia o wynagrodzeniu szkody i prawomocne wyroki sądowe zapadłe przed dniem wejścia de-

krety w życie pozostają w mocy. Jeżeli orzeczenia te nie dotyczą osób odpowiedzialnych za szkody w pełnym rozmiarze (art. 5, 6 i 15 ust. 3), należności z tych tytułów ulegają zmniejszeniu do wysokości określonej w art. 4 ust. 1 lub w art. 15 ust. 2; należności ściągnięte przed wejściem w życie dekretu a przekraczające tę wysokość nie podlegają zwrotowi.

Art. 21. Określone w art. 14 ust. 1 i w art. 15 ust. 4 terminy przedawnienia roszczeń o wynagrodzenie szkód ujawionych przed dniem wejścia dekretu w życie liczą się od tego dnia.

Art. 22. 1. Traci moc ustawa z dnia 17 czerwca 1948 r. o odpowiedzialności i trybie postępowania w sprawach szkód w majątku wojskowym (Dz. U. z 1948 r. Nr 36, poz. 246 i z 1950 r. Nr 20, poz. 169).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie dekretu zachowują moc dotychczasowe wykonawcze przepisy, jeżeli nie są sprzeczne z dekretem.

Art. 23. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1955 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

248

DEKRET

z dnia 5 października 1955 r.

zmieniający dekret z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej.

Art. 1. W dekrete z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

- a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „państwowo-spółdzielcze”,
- b) w pkt 2 wyrazy „zatrudniona w uspołecznionym zakładzie pracy” zastępuje się wyrazami „wykonująca pracę dla uspołecznionego zakładu pracy”,
- c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) udoskonaleniem technicznym jest nowe rozwiązanie zagadnienia technicznego, które nie będąc wynalazkiem ulepsza albo usprawnia w uspołecznionym zakładzie pracy procesy technologiczne zarówno w zakresie produkcji, jak i usług, konstrukcję maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych, albo wprowadza nowe, korzystne ukształtowanie produktu”;

d) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) usprawnieniem jest ulepszenie, które bezpośrednio wpływa na bardziej wydajne wykorzystanie w procesie technologicznym maszyn i urządzeń technicznych, narzędzi pracy, materiałów i siły roboczej, nie zmieniając jednak istotnie konstrukcji maszyn, urządzeń, narzędzi lub procesów technologicznych, albo wprowadza korzystne zmiany w zakresie organizacji produkcji bądź usług w uspołecznionym zakładzie pracy”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Udoskonalenia technicznego nie uważa się za nowe, jeżeli przed zgłoszeniem go w uspołecznionym zakładzie pracy było w tym zakładzie pracy stosowane lub uprzednio zgłoszone przez inną osobę albo opublikowane w opisach udoskonalień technicznych, albo jawnie stosowane we właściwych branżowo uspołecznionych zakładach pracy.

2. Nie stanowi usprawnienia ulepszenie, które przed zgłoszeniem go w uspołecznionym zakładzie pracy było w tym zakładzie pracy stosowane bądź uprzednio zgłoszone przez inną osobę albo jawnie stosowane we właściwych branżowo uspołecznionych zakładach pracy.

3. Uzupełnienie albo ulepszenie wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia odpowiadające przepisom art. 1 pkt 3, 4 lub 5 uważa się za samoistny wynalazek, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie tylko w części obejmującej to uzupełnienie lub ulepszenie.”;

3) w art. 3:

a) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „zlecenia tego rodzaju pracy” zastępuje się wyrazami „innych umów mających za przedmiot dokonanie wynalazków, udoskonalień technicznych lub usprawnień”;

- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Nie uważa się za usprawienie w rozumieniu dekretu ulepszenia mającego cechy określone w art. 1 pkt 5, dokonanego przez pracownika w związku z pracą o charakterze naukowo-badawczym, projektanckim i konstruktorskim, wykonywaną w uspołecznionym zakładzie pracy.”;
- 4) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:
- „Art. 3a. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi:
- 1) zasady tworzenia i działalności zespołów dla wykonywania określonych zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej,
 - 2) zasady zawierania przez uspołecznione zakłady pracy umów o dokonanie lub realizację wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień.
2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wydaje przepisy w sprawach określonych w ust. 1 pkt 1 w uzgodnieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.”;
- 6) art. 7 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 7. 1. Świadczenia autorskie i świadectwa o dokonaniu udoskonaleń technicznych wydaje Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi organy właściwe do wydawania zaświadczeń o dokonaniu usprawnień i do rejestrowania usprawnień, jak również tryb wydawania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych oraz zaświadczeń o dokonaniu usprawnień.
3. Wnioski, pisma i załączniki w sprawach dotyczących udzielania patentów na pracownicze wynalazki, wydania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych oraz zaświadczeń o dokonaniu usprawnień, jak również te świadectwa i zaświadczenia są wolne od wszelkich opłat.”;
- 6) w art. 8 po wyrazie „dokumentacji” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „jak również w porozumieniu z Ministrem Finansów zasady wynagradzania osób, które przyczyniły się do zrealizowania w uspołecznionych zakładach pracy pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych lub usprawnień zgłoszonych w innych uspołecznionych zakładach pracy.”;
- 7) w art. 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Za dokonanie udoskonalenia technicznego w związku z planową pracą o charakterze naukowo-badawczym, wykonywaną w uspołecznionym zakładzie pracy, twórcy nie przysługuje prawo do wynagrodzenia. Twórcy przysługuje jednak prawo do wynagrodzenia za przyczynienie się do realizacji lub rozpowszechnienia udoskonalenia technicznego.”;
- 8) art. 10 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 10. Prawo do otrzymania na imię twórcy świadectwa autorskiego, świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego lub zaświadczenia o dokonaniu usprawnienia oraz prawo do wynagrodzenia za dokonanie pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia jest przedmiotem dziedziczenia i może być przedmiotem zapisu.”;
- 9) w art. 12 skreśla się ust. 3;
- 10) art. 13 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 13. 1. W razie uznania, że pracowniczy wynalazek nie posiada znaczenia dla gospodarki narodowej, właściwy naczelnny organ administracji państwowej na żądanie twórcy może w porozumieniu z zainteresowanymi naczelnymi organami administracji państwowej udzielić twórcy pisemnego zezwolenia na zgłoszenie przezeń wynalazku do opatentowania we własnym imieniu albo udzielić zezwolenia na przepisanie na rzecz twórcy praw ze zgłoszenia wynalazku do opatentowania lub praw z patentu udzielonego na wynalazek. Decyzja w tym przedmiocie powinna być powzięta w ciągu dwóch miesięcy od daty przedłożenia sprawy naczelnemu organowi administracji państwowej.
2. W razie odmowy udzielenia zezwolenia na zgłoszenie wynalazku twórcy służy prawo do wynagrodzenia według zasad określonych w niniejszym dekrete.”;
- 11) w art. 14 dotychczasowe ust. 1 i 2 oznaczają się jako ust. 2 i 3 oraz dodaje się nowy ust. 1 w brzmieniu:
- „1. Uspołeczniony zakład pracy jest obowiązany zgłosić do Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej projekt mający znamiona wynalazku w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa.”;
- 12) w art. 16 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi obowiązki organów administracji państwowej i uspołecznionych zakładów pracy w zakresie realizacji wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień.
4. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi organami administracji państwowej ustali wytyczne w sprawie obsady osobowej organów określonych w ust. 1 i 2.”;
- 13) w art. 18 ust. 2 po wyrazach „przewidzianych w art. 3 ust. 1 pkt 1” dodaje się wyrazy „i w art. 9 ust. 3”;
- 14) w art. 19 po wyrazach „przyznaje się premie” dodaje się wyrazy „lub wynagrodzenie”, a zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie: „Premie lub wynagrodzenia wypłaca zakład pracy, który zleca udzielenie pomocy technicznej.”;
- 15) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przepisy dekretu stosuje się odpowiednio w przypadku dobrowolnego odstąpienia na zasadach tego dekretu uspołecznionemu zakładowi pracy praw z patentu na wynalazek, praw do wynalazku, na który nie udzielono jeszcze patentu, albo praw do udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, dokonanych w warunkach innych aniżeli określone w art. 3.”;
- 16) w art. 22 ust. 1 po wyrazie „usprawnienia” dodaje się wyrazy „jak również wnioski z art. 17 ust. 1”;

17) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do wzorów użytkowych w rozumieniu przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami), odpowiadających warunkom określonym w art. 3 niniejszego dekretu lub odstąpionych w trybie określonym w art. 20 ust. 1 tego dekretu. Wynagrodzenie za dokonanie wzoru użytkowego odpowiadającego warunkom określonym w art. 3 niniejszego dekretu lub odstąpionego w trybie określonym w art. 20 ust. 1 dekretu ustala się według przepisów dotyczących wynagrodzenia za udoskonalenia techniczne.”;

18) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się również do wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień dokonywanych przez żołnierzy i pracowników w jednostkach i zakładach pracy podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z tym że przepisy wykonawcze przewidziane w art. 16 ust. 1 wydadzą dla wymienionych jednostek i zakładów Minister Obrony Narodowej i Minister Spraw Wewnętrznych, każdy w swoim zakresie działania.”;

19) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień dotyczących obrony Państwa.

2. Pracowniczy wynalazek, udoskonalenie techniczne i usprawnienie dotyczące obrony Państwa stanowi tajemnicę państwową w rozumieniu dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 55, poz. 437).

3. Decyzję o uznaniu pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia za dotyczące obrony Państwa wydaje naczelny organ administracji państwowej, któremu podlega upołączeni zakład pracy, a jeżeli wynalazek, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie dotyczy nowych rodzajów broni, sposobów walki lub innych zagadnień ściśle wojskowych — Minister Obrony Narodowej.

4. Kierownicy upołączonych zakładów pracy obowiązani są niezwłocznie zawiadomić właściwy naczelny organ administracji państwowej o podjęciu przez ich pracowników prac

nad wynalazkami, udoskonaleniami technicznymi i usprawnieniami dotyczącymi obrony Państwa oraz zabezpieczyć ich tajność.

5. Wystawianie pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych lub usprawnień dotyczących obrony Państwa jako eksponatów na publicznych wystawach w kraju lub za granicą, jak również publikacja wiadomości o pracowniczych wynalazkach, udoskonaleniach technicznych i usprawnieniach dotyczących obrony Państwa, wymaga zezwolenia właściwego naczelnego organu administracji państwowej wydanego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej

6. Patenty na wynalazki dotyczące obrony Państwa wydaje Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na rzecz Państwa, z wymienieniem naczelnego organu administracji państwowej, do którego zakresu działania należy realizacja wynalazku.

7. Na wniosek właściwego naczelnego organu administracji państwowej Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyda na pracowniczy wynalazek dotyczący obrony Państwa patent tajny, a udoskonalenie techniczne dotyczące obrony Państwa zarejestruje jako tajne.

8. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi tryb postępowania przy uznawaniu pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień za dotyczące obrony Państwa, sposób prowadzenia i przechowywania korespondencji, sposób przechowywania tajnych akt zgłoszeń, patentów i zarejestrowanych udoskonalień technicznych i usprawnień dotyczących obrony Państwa oraz sposób wydawania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskonalień technicznych i zaświadczeń o dokonaniu usprawnień.”

Art. 2. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

249

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 października 1955 r.

w sprawie odszkodowania za zasiewy i uprawy uszkodzone wskutek robót górniczych.

Na podstawie art. 59 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Odszkodowanie za zasiewy i uprawy uszkodzone wskutek robót górniczych określa się według różnicy pomiędzy plonem uzyskanym z uszkodzonego zasiewu lub uprawy a plo-